

Hallituksen esitys Eduskunnalle Pohjoismaiden välillä keskinäisestä avunannosta tulliasioissa tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

SOPIMUKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä 11 päivänä syyskuuta 1981 tehdyn sopimuksen keskinäisestä avunannosta tulliasioissa. Sopimuksen tarkoituksena on kehittää Pohjoismaiden tulliviranomaisten välistä yhteistyötä tullirikosten estämiseksi ja selvittämiseksi, tullilakien oikean soveltamisen takaamiseksi sekä tullilainsäädännön soveltamiseen liittyvien saatavien perimiseksi.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä.

Sopimus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin kaikkien sopimusvaltioiden ratifioimisasiakirjat on talletettu Norjan ulkoasiainministeriöön. Laki on tarkoitus saattaa voimaan samana ajankohtana kuin sopimus.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja asian valmistelu

Pohjoismaiden tullihallintojen välillä on jo kauan ollut yhteistyötä muun muassa tullilainsäädännön ja tullivalvonnan alalla.

Vuodesta 1953 lähtien ovat Pohjoismaiden tullihallintojen päälliköt kokoontuneet keskustelemaan yhteisistä asioista. Islanti liittyi tähän yhteistyöhön vuonna 1957. Nykyiset säännöt pohjoismaiselle tulliyhteistyölle vahvistettiin vuonna 1975. Näiden mukaan yhteistyöstä vastaa Pohjoismaiden tullihallinnollinen neuvosto, jonka jäseninä ovat tullihallintojen pääjohtajat, Islannin osalta Reykjavikin tullipäällikkö.

Vuonna 1933 tehtiin Suomen ja Ruotsin välillä sopimus yhteisestä valvonnasta alkoholitavarain luvattoman maahantuonnin ehkäisemiseksi (SopS 15/34). Salakuljetuksen vastustaminen on muutoin perustunut pääasiassa tulliyhteistyöneuvoston suositukseen keskinäisestä hallinnollisesta avunannosta vuodelta 1953. Tämän lisäksi on 1960-luvulla tehty

sopimuksia muun muassa Suomen ja Norjan sekä Suomen ja Ruotsin välillä rajatulliyhteistyöstä. Samoin on Pohjoismaiden tullihallintojen kesken tehty sopimus, joka koskee maantiekulkuneuvoissa ja konteinereissa kuljetettavien tavaroiden kauttakuljetusta (niin sanottu tietullipassimenettely) ja toisaalta sopimus matkustaja-alusten muonituksesta. Niin ikään on matkustajien tuomisia koskevia määräyksiä pyritty yhdenmukaistamaan.

Tulliasioden jatkoselvityksen, tulliasiakirjojen tiedoksiannon sekä tullin ja muiden tuonnin yhteydessä kannettavien verojen perinnän osalta ei kuitenkaan ole yhteistyösopimusta, joka vastaisi Pohjoismaiden kesken 9 päivänä marraskuuta 1972 tehtyä sopimusta virka-avusta veroasioissa (SopS 2/73, muutos SopS 32/77).

Viime vuosina on pohjoismaisen yhteistyön ulkopuolella luotu kahdenkeskisten sopimusten verkostoa tulliyhteistyön ja erityisesti tullivalvonnan kehittämiseksi. Suomi on tehnyt 1970-luvulla kahdenkeskisiä sopimuksia Puolan

(SopS 33/73), Saksan demokraattisen tasavallan (SopS 29/76), Sosialististen neuvostotasavaltojen liiton (SopS 40/76) ja Saksan liittotasavallan (SopS 58/76) kanssa. Myös Islanti, Norja ja Ruotsi ovat tehneet vastaavia sopimuksia Saksan liittotasavallan kanssa.

Kysymys muodollisten puitteiden luomisesta pohjoismaiselle tulliyhteistyölle otettiin esille pohjoismaisessa tullikokouksessa Norjassa vuonna 1977. Kokouksessa perustettiin asiaa valmistelemaan työryhmä, jonka laatima sopimusluonnos hyväksyttiin eräin vähäisin muutoksin Helsingissä syyskuussa 1979 pidetyssä tullikokouksessa. Sopimusluonnos on ollut Pohjoismaiden neuvoston asianomaisten toimielimien käsiteltävänä.

Sopimusta on valmisteltu yhteistyössä valtiovarainministeriön ja ulkoasiainministeriön kesken ja oikeusministeriö on antanut asiasta lausuntonsa. Sopimus allekirjoitettiin Oslolla 11 päivänä syyskuuta 1981.

2. Sopimuksen merkitys

Viime vuosina on tullut yhä tärkeämmäksi kehittää yhteistyötä muiden maiden tulliviranomaisten kanssa lähinnä salakuljetuksen vastus-

tamisessa, mutta myös muiden tulliasioiden selvittämisessä ja täytäntöönpanossa. Kaupankäynnin ja matkustamisen lisääntyessä eri maiden välillä on liikenne vilkastunut huomattavasti, jolloin rajojen tehokas valvonta on vaikeutunut. Kansainvälinen yhteistyö, joka helpottaa ja parantaa tullivalvontaa, on näin ollen tärkeää, varsinkin silloin kun kysymyksessä on ulkomailta käsin johdettu salakuljetus ja yleensä niin sanotut kaupalliset rikokset.

Pohjoismaisen tulliyhteistyön tehostamiseksi tehty sopimus noudattaa pääpiirteissään tulliyhteistyöneuvoston keskinäistä avunantoa tulliasioissa koskevien suositusten ja mallisopimuksen periaatteita ja näiden pohjalta syntyntä sopimuskäytäntöä. Sopimusta laadittaessa on erityistä huomiota kiinnitetty siihen, että se olisi helposti sovellettavissa käytännön tullitoimintaan. Sopimuksen mukaan yhteistyö kattaisi paitsi henkilö- ja kulkuneuvovalvonnan ja tietojenvaihdon myös tullilainsäädännön soveltamiseen perustuvien saamisten tunnustamis- ja täytäntöönpanovelvollisuuden. Sopimus sisältää lisäksi muun muassa määräyksiä avunantovelvollisuutta koskevista poikkeuksista, tiedoksiannosta ja kustannuksista.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Sopimuksen sisältö

1 artikla. Tähän artiklaan sisältyy sopimuksen soveltamisalan kannalta keskeisiä määritelmiä. "Tullilainsäädäntö" on määritelty varsin laajasti niin, että se kattaa käytännössä kaikki tullilaitoksen toimialaan kuuluvat tehtävät. Pääsääntöisesti tietojenvaihto tapahtuu maiden keskushallintojen kautta.

2 artikla. Tässä artiklassa määritellään sopimuksen soveltamisala. Yhteistyö koskisi tullilainsäädännön oikean soveltamisen varmistamista, jolloin apua annettaisiin muun muassa tavaroiden tariffiointiin, arvoon ja alkuperään liittyvissä asioissa. Tämän lisäksi keskinäistä apua annettaisiin myös tullirikosten estämiseksi ja selvittämiseksi samoin kuin niihin liittyvissä syytetoimissa sekä asioissa, jotka koskevat tullilainsäädäntöön liittyvien saatavien peri-

mistä sekä tiedoksiantoja. Apua annettaisiin sen valtion lainsäädännön mukaisesti, jolta apua pyydetään.

3 artikla. Sopimuspuolten velvollisuutena on valvoa sellaisia henkilöitä, joiden tiedetään tai epäillään syyllistyvän toisen valtion tullilainsäädännön rikkomiseen ja kulkuneuvoja, joita epäillään käytettävän tällaiseen tarkoitukseen.

4 artikla. Tämä artikla sisältää määräyksiä tietojen ja asiakirjojen vaihdosta. Artiklan 1 kappaleessa edellytetään myös oma-aloitteista tietojenvaihtoa, joka on ensiarvoisen tärkeää epäiltäessä huumeiden tai korkeasti verotettujen tavaroiden salakuljetusta.

5 artikla. Tämä artikla velvoittaa sopimuspuolet suorittamaan tarpeellisia selvityksiä avunantopyynnön toteuttamiseksi. Kysymykseen voisivat tulla esimerkiksi kirjanpidon ja tava-

roiden fyysiset tarkastukset sekä esitutkinta rikostapauksissa.

Sopimuspuolen tulliviranomaiset voivat olla läsnä toisen sopimuspuolen alueella tapahtuvassa selvityksessä, jos asianomaiset tulliviranomaiset tästä sopivat ja tämä ei ole ristiriidassa kyseisen valtion kansallisen lainsäädännön kanssa.

6 artikla. Tämä artikla sisältää avunantopyyntöjen muotoa koskevat määräykset.

7 artikla. Saatuja tietoja ja asiakirjoja voidaan käyttää vain sopimuksen edellyttämiin tarkoituksiin. Tiedot ja asiakirjat on muutoin pidettävä salaisina vastaanottajavaltiossa.

8 artikla. Avunannosta voidaan kieltäytyä tai sille voidaan asettaa ehtoja, jos valtion etu niin vaatii. Yksityisen edun suojaaminen ei sen sijaan ole riittävä peruste avunannon evämiselle.

9 artikla. Tämä artikla sisältää tiedoksiantoa koskevia määräyksiä. Nämä vastaavat asiallisesti pohjoismaiden veroasioita koskevan virka-apusopimuksen 9 ja 10 artiklan määräyksiä.

10 ja 11 artikla. Nämä artiklat sisältävät toisen sopimusvaltion saatavien perintää koskevia määräyksiä. Niiden mukaan toisen valtion saatava on perittävä samalla tavalla kuin vastaavanlainen saatava avunantopyynnön saaneessa valtiossa. Määräykset vastaavat asiallisesti Pohjoismaiden kesken virkaavusta veroasioissa tehdyn sopimuksen 13—17 artiklan määräyksiä.

12 artikla. Tähän artiklaan sisältyy avunantopyynnöstä aiheutuvien kustannusten jakamista koskevia määräyksiä.

13 artikla. Sopimuspuolten tulliviranomaiset voivat ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin sekä antaa tarvittavia ohjeita sopimuksen täytäntöönpanemiseksi ja soveltamiseksi. Tämän perusteella tulliviranomaiset voivat muun muassa vahvistaa 10 artiklan 2 kappaleessa edellytetyn perittävän saatavan vähimmäismäärän. Tarkoituksena on vahvistaa määrä saman suuruiseksi kuin veroasioita koskevan virka-apusopimuksen perusteella on sovittu.

14 artikla. Tämä artikla sulkee pois Färsaaret, Grönlannin, Jan Mayenin ja Norjan ulkoeurooppalaiset alueet sopimuksen soveltamisalueesta.

15 artikla. Tähän artiklaan sisältyvät tavanomaiset sopimuksen ratifiointia, voimaantuloa ja irtisanomista koskevat määräykset.

2. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Koska sopimuksen tietojenvaihtoa koskeva 4 artiklan määräys ja saatavien tunnustamis- ja täytäntöönpanovelvollisuutta koskeva 10 artiklan määräys kuuluvat lainsäädännön alaan, on eduskunnan hyväksyminen tarpeellinen.

3. Voimaantulo

Sopimus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin kaikkien sopimusvaltioiden ratifioimiskirjat on talletettu Norjan ulkoasiainministeriöön. Tarkoitus on, että sopimus tulee voimaan kaikissa Pohjoismaissa ensi tilassa. Sopimuksen eräiden määräysten hyväksymistä koskeva laki on tarkoitus saattaa voimaan samana päivänä kuin sopimus.

Edellä olevan perusteella ja hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti esitetään,

että Eduskunta hyväksyisi ne Oslossa 11 päivänä syyskuuta 1981 keskinäisestä avunannosta tulliasioissa tehdyn Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välisen sopimuksen määräykset, jotka vaativat Eduskunnan suostumuksen.

Koska sopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

Pohjoismaiden välillä keskinäisestä avunannosta tulliasioissa tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Oslossa 11 päivänä syyskuuta 1981 keskinä-

isestä avunannosta tulliasioissa tehdyn Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välisen

sopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

3 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 7 päivänä tammikuuta 1982

Tasavallan Presidentin estyneenä ollessa

Pääministeri

MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Esko Rekola*

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välinen

SOPIMUS

keskinäisestä avunannosta tulliasioissa

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan hallitukset,

haluten tehdä tulliviranomaistensa välistä yhteistyötä koskevan sopimuksen taatakseen tullilainsäädännön oikean soveltamisen ja torjuakseen tullirikokset ja ottaen huomioon Brysselissä olevan tulliyhteistyöneuvoston 5 päivänä joulukuuta 1953 tekemän suosituksen keskinäisestä hallinnollisesta avunannosta, pohjoismaiden tullihallintoneuvostolle 2 päivänä huhtikuuta 1975 annetut säännöt sekä Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin välillä 23 päivänä maaliskuuta 1962 tehdyn yhteistyösopimuksen, ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Määritelmät

1. "Valtio" tarkoittaa tässä sopimuksessa sopimusvaltiota.

2. "Tullilainsäädäntö" tarkoittaa tässä sopimuksessa laissa tai muussa säädöksessä olevia säännöksiä, jotka koskevat tullia, veroja ja muita maksuja, korvauksia tai kieltoja, rajoituksia ja valvontaa tavaroiden maahantuonnin, maastaviennin, kauttakuljetuksen — myös terveys- ja turvallisuusmääräyksiä — ja maksuvälineiden osalta.

3. "Tulliviranomainen" tarkoittaa tässä sopimuksessa valtioiden keskustullihallintoja ja erityisen valtuutuksen perusteella, niiden alaisia viranomaisia.

2 artikla

Soveltamisala

1. Valtiot ovat sopineet keskinäisestä avusta, jota tulliviranomaiset toisilleen antavat tämän sopimuksen määräysten mukaisesti

a) taatakseen tullilainsäädäntönsä oikean soveltamisen;

b) estääkseen tullilainsäädäntönsä rikkomiset, selvittääkseen tällaiset rikkomukset ja ryhtyäkseen niitä koskeviin syytetoimiin;

c) asioissa, jotka koskevat saatavien perimistä ja tiedoksiantoja tullilainsäädännön soveltamisen yhteydessä.

2. Apua annetaan tämän sopimuksen puitteissa pyynnön saaneen valtion lakien mukaisesti ja tulliviranomaisten toimivallan ja voimavarojen rajoissa.

3 artikla

Henkilö- ja kulkuneuvovalvonta

Tulliviranomaiset pitävät oma-aloitteisesti tai pyynnöstä erityisesti silmällä muun muassa

1. henkilöitä, joiden tiedetään tai epäillään syyllistyvän toisen valtion tullilainsäädännön rikkomiseen;

2. kulkuneuvoja, joita epäillään käytettävän toisen valtion tullilainsäädännön rikkomiseen.

4 artikla

Tietojen vaihto

Tulliviranomaiset vaihtavat

1. oma-aloitteisesti tai pyynnöstä kaikkia saatavana olevia tietoja

a) toiminnasta, jonka epäillään johtavan toisen valtion tullilainsäädännön rikkomiseen;

b) henkilöistä, joiden tiedetään tai epäillään syyllistyvän toisen valtion tullilainsäädännön rikkomiseen;

c) kulkuneuvoista, joita epäillään käytettävän toisen valtion tullilainsäädännön rikkomiseen;

d) uusista keinoista tai menetelmistä, joita käytetään tullilainsäädännön rikkomiseen;

e) tavaroista, joita tiedetään salakuljetettavan;

f) tullilakien rikkomiseen liittyvistä muista kiinnostavista seikoista.

2. pyynnöstä kaikkia saatavana olevia tavarakuljetusta koskevia tietoja, jotka sisältyvät tullausilmoituksiin, todistuksiin, alkuperätodistuksiin, laskuihin ja muihin asiakirjoihin tai vastaavaan tietokoneella käsiteltyyn aineistoon.

3. pyynnöstä kaikkia saatavana olevia asiakirjoja, jotka on annettu tavaroiden tullikäsitelyn yhteydessä toisessa valtiossa ja joita tulliviranomainen tarvitsee varmistuakseen esimerkiksi siitä, että

a) tavarat, joille myönnetään etuuskohtelu viennissä toiseen valtioon, täyttävät vaadittavat ehdot;

b) tavarat, jotka on tuotu johonkin valtioon, on viety laillisesti toisesta valtiosta;

c) tavarat, jotka on viety jostakin valtiosta, on tuotu laillisesti toiseen valtioon.

5 artikla

Selvitykset

1. Avunantopyynnön saanut tulliviranomainen suorittaa pyynnön toteuttamiseksi välttämättömät selvitykset. Tulokset ilmoitetaan pyynnön tehneelle tulliviranomaiselle.

2. Tulliviranomaiset voivat eräissä tapauksissa sopia siitä, että kahta tai useampaa valtiota koskevaa asiaa hoitavat virkamiehet voivat osallistua asian selvitykseen ja muuhun käsitteilyyn toisen valtion alueella, mikäli tämä ei ole ristiriidassa kyseisen valtion kansallisen lainsäädännön kanssa.

6 artikla

Avunantopyynnön muoto ja sisältö

1. Pyyntö esitetään kirjallisesti. Pyyntöjen toteuttamiseksi välttämättömät asiakirjat, myös asianomaisten viranomaisten mahdolliset määräykset tai päätökset, joihin asiakirjat perustuvat, voidaan oheistaa alkuperäisinä tai virallisesti oikeaksi todistettuina jäljennöksinä.

2. Kiireellisissä tapauksissa voidaan pyynnöt esittää suullisesti tai puhelimella ja tarvittaessa vahvistaa kirjallisesti.

7 artikla

Tietojen ja asiakirjojen käyttö

1. Tämän sopimuksen määräysten nojalla saatuja tietoja ja asiakirjoja voidaan käyttää todisteina sopimuksen tarkoituksen mukaisesti ja sen soveltamisalan rajoissa.

2. Mikäli tietoja tai asiakirjoja halutaan käyttää muihin tarkoituksiin kuin niihin, joita varten ne saatiin, on tiedot toimittaneelta tulliviranomaiselta hankittava siihen nimenomainen suostumus.

3. Tietoja ja asiakirjoja on kaikessa muussa pidettävä salaisina valtiossa, joka otti ne vastaan.

8 artikla

Avunantovelvollisuutta koskeva poikkeus

1. Mikäli avunantopyynnön noudattamisen katsotaan olevan omiaan vahingoittamaan pyynnön saaneen valtion itsemääräämisoikeutta, turvallisuutta, yleisiä oikeusperiaatteita (ordre public) tai muita oleellisia etuja, voi kyseisen valtion tulliviranomainen kokonaan tai osaksi kieltäytyä avunannosta tai asettaa sille tiettyjä ehtoja.

2. Mikäli avunantopyyntöä ei noudateta, on pyynnön tehneelle valtiolle ilmoitettava heti päätöksestä ja sen perusteluista.

9 artikla

Tiedoksiannot

1. Tämän sopimuksen mukaisen tiedoksiannon on tapahduttava samalla tavalla kuin vastaavat tiedoksiannot tiedoksiantopyynnön saaneen valtion lainsäädännön tai hallintokäytännön perusteella. Asiakirjan tiedoksiantopyynnössä on lyhyesti mainittava asiakirjan sisältö.

2. Tiedoksiantoa pyytävän valtion toivomuksesta tiedoksianto voi tapahtua erityisessä muodossa, jos tämä menettely on sopusoinnussa tiedoksiannon suorittavan valtion lainsäädännön kanssa.

3. Tiedoksiannon todisteeksi hyväksytään sen vastaanottaneen henkilön antama päivätty ja vahvistettu ilmoitus tai tiedoksiantopyynnön saaneen valtion asianomaisen viranomaisen todistus, joka osoittaa tiedoksiannon muodon ja ajan.

10 artikla

Maksun perintä

1. Tulliviranomaisten on pyynnöstä annettava apua perimällä toisen valtion saatavia, jotka liittyvät tullilainsäädännön soveltamiseen.

2. Avunantopyyntö saatavan perimiseksi saatadaan tehdä vain, jos saatavaa ei voida periä avunantopyynnön tehneessä valtiossa ilman huomattavia vaikeuksia. Saatavan on lisäksi ylitettävä vahvistettu vähimmäismäärä.

3. Perimispyynnön ohkeen on liitettävä asiakirja, josta ilmenee saatavan peruste ja asianomaisen viranomaisen todistus siitä, että päätös on täytäntöönpanokelpoinen.

4. Saatava, joka on täytäntöönpanokelpoinen apua pyytävässä valtiossa on tunnustettava sellaiseksi myös pyynnön saaneessa valtiossa. Annettaessa apua saatavan perimiseksi on noudatettava niitä vanhentumismääräyksiä, joita sovelletaan vastaavanlaisen saatavan perimiseen avunantopyynnön saaneen valtion lainsäädännön mukaan.

5. Pyyntöissä on ilmoitettava ajankohta, jolloin saatavan perimisoikeus osaksi tai kokonaan lakkaa avunantopyynnön tehneen valtion lainsäädännön mukaan.

6. Saatava on perittävä avunantopyynnön saaneen valtion valuuttana pyynnön vastaanottamispäivän virallisen valuuttakurssin mukaan.

7. Toisen valtion saatava on perittävä samalla tavalla kuin vastaavanlainen saatava avunantopyynnön saaneessa valtiossa.

8. Tämän sopimuksen mukaista maksuperintää vastaan esitetyn vastalauseen ratkaisee avunantopyynnön saaneen valtion asianomainen viranomainen kyseisen valtion lakien mukaisesti.

9. Saatavia, jotka on perittävä tämän sopimuksen mukaan ei koske erityinen etuoikeus, jota voidaan soveltaa vastaaviin saataviin avunantopyynnön saaneessa valtiossa.

10. Tämän sopimuksen mukaisten saatavien perimistä koskeissa asioissa ei oikeudenkäyntimenettelyä saa aloittaa muussa kuin hallintotuomioistuimessa eikä konkurssia saa vaatia siinä valtiossa, josta apua on pyydetty, elleivät asianomaisten valtioiden alemmat viranomaiset ole siitä sopineet.

11. Mikäli saatavan perimisoikeus lakkaa tai saatava muuttuu, siitä on ilmoitettava mahdollisimman pian avunantopyynnön saaneelle viranomaiselle.

11 artikla

Maksun lykkäys, peruutus ja siirto

1. Avunantopyynnön saaneen valtion tulliviranomainen päättää maksulyhennyksen ja -lykkäyksen myöntämisestä.

2. Mikäli saatavaa ei voida periä, palautetaan avunantopyyntö, johon on merkitty asiaa koskevat seikat, ja saatavana olevat asiakirjat avunantopyynnön tehneen valtion tulliviranomaiselle.

3. Perityt saatavat on toimitettava avunantopyynnön tehneen valtion tulliviranomaiselle. Tämä ei koske maksuja ja kuluja, jotka on perittävä avunantopyynnön saaneen valtion lainsäädännön mukaan.

12 artikla

Kustannukset

Paitsi asiantuntijoille maksettavia korvauksia, avunantopyynnön tehnyt valtio ei korvaa niitä kuluja, joita tämän sopimuksen mukaisen pyynnön käsittely aiheuttaa.

13 artikla

Sopimuksen täytäntöönpano

Tulliviranomaiset ryhtyvät tarvittaviin toimenpiteisiin ja vahvistavat tarkemmat ohjeet sopimuksen täytäntöönpanemiseksi ja soveltamiseksi.

14 artikla

Voimassaoloalue

Tätä sopimusta ei sovelleta Tanskan osalta Färsaariin ja Grönlantiin eikä Norjan osalta Svalbardiin ja Jan Mayeniin eikä Norjan ulko-ooppalaisiin alueisiin.

15 artikla

Ratifiointi, voimaantulo ja irtisanominen

1. Tämä sopimus on ratifioitava ja ratifioimisasiakirjat talletettava Norjan ulkoasiainministeriöön, jonka on toimitettava vahvistetut jäljennökset muiden valtioiden hallituksille.

2. Sopimus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin kaikkien valtioiden ratifioimisasiakirjat on talletettu.

3. Mikäli jokin valtioista haluaa sanoutua irti sopimuksesta, siitä on ilmoitettava kirjallisesti Norjan hallitukselle, jonka on heti ilmoitettava siitä samoin kuin ilmoituksen vastaanottamispäivästä muille valtioille.

Irtisanominen koskee vain kyseistä valtiota ja tulee voimaan kuuden kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin Norjan hallitus on ottanut vastaan irtisanomisilmoituksen.

Tämän vakuudeksi ovat asianomaiset valtuutetut allekirjoittaneet tämän sopimuksen Oslissa 11 päivänä syyskuuta 1981.

Tehty yhtenä suomen-, islannin-, norjan-, ruotsin- ja tanskankielisenä kappaleena, jossa ruotsin kielellä on kaksi tekstiä, toinen Suomea ja toinen Ruotsia varten, kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

(Allekirjoitukset)